

Altsaa der nævnes en Indskrænkning i selve Bærettigelsen til at foretage Eftersyn. Hvis jeg ikke tager fejl, stammer Redaktionen her ganske vist ikke fra den høitærede Minister — saavidt jeg erindrer, er den kommen ind i Landstinget — men jeg kan ikke tro, at Forslagsstillerne eller de, der have redigeret disse Ord, have derved tænkt sig, hvad den høitærede Minister nu lagde ind deri, idet jeg snarere har troet, at den Opsættelse, jeg havde af Ordene, var den vigtige og altsaa ikke vil være væsentlig forskjellig fra, om end indeholde nogen Nuance i Meningen af det Forslag, der er opstillet af os. Efter den Forklaring, den høitærede Minister gav af Reglen i § 4, vil jeg ganske vist ikke kunne stemme for den; thi jeg tror, at den da vil ramme paa et Punkt, som under ingen Omstændigheder bør rammes. Af Smaaflåderne i vore indre Farvande vilde derved et ikke ringe Antal faae deres Næringsvei ødelagt og blive fuldstændig satte fra deres Næring. Det forholdes sig ganske vist, som den høitærede Minister sagde, at, naar man spadserer paa Langelinie, ser man mange Fartøier, med Hensyn til hvilke man maa undres over, at de overhovedet kunne slippe over Bandet; det er slet udrustede Skibe, i mange Henseender, daarlige Skibe overlastede osv. Ganske vist kan Enhver, der spadserer paa Langelinie og ser dette, undres over, at Menneffer for at erhverve deres Brød ville udsætte sig for saameget Fare som at gaa med et saadant Skib; men naar man saa ser paa Resultatet, saa viser det sig, at disse stakkels smaa Fartøier bjerger sig alligevel, at det er forholdsvis overordentlig sjældent, at de gaa tilgrunde, og sfer det, er det ialtsald endnu sjældnere, at Noget tilfætter Livet; thi Tingene er, at disse smaa Fartøier bjerger sig langs Kysten, og drive de iland, saa komme de i Almindelighed paa saa lavt Vand, at de kunne bjerger sig selv. Naar den høitærede Minister antydede, at mange saadanne Fartøier og mange Menneffeliv forgik, uden at der ryggedes Noget derom, saa tager han virkelig fejl. Saa godt et Efterretningsvæsen have vi dog, saa mange Aviser have vi rundtom i alle Kroge, at jeg tror, at der vanskeligt skal indtræffe Tilfælde af Skibbrud, navnlig med Tab af Menneffeliv, uden, at det rygtes, og alle arede Medlemmer ere sig uden Tvivl bevidste, at det endog saa er overraskende sjældent, at vi i Bladene se Efterretninger om, at der er foregaaet saadanne Forlis i den mindre Fart i vore Farvande. De Søfarende i denne Fart bjerger sig paa en ofte forunderlig Maade og slippe derved fra Livet. Seg vil ganske vist sige, at, dersom vi indførte en Bestemmelse, hvorved vi gjorde endog blot tilnærmelsesvis den almindelige Tilsynslovs Regler anvendelige paa dem, der drive denne lille Næring med Smaaflåder, der fare fra og til Kjøbenhavn eller paa mindre Havne i Landet, vilde vi for et stort Antal af disse Smaaflådesøreres Vedkommende fuldstændig

berøve dem deres Næring, og da vil det kunne siges, at ganske vist har man forhindret Sømanden fra at drukne paa Søen, men Resultatet vil i Praxis være, at man overlader ham til at falte ihjel paa Land. Altsaa, med denne Forklaring af § 4, at i det Væsentlige skulle Tilsynsreglerne gøres anvendelige paa den mindre Skibsart, vil jeg ikke være istand til at gaa med dertil. Med Hensyn til det andet Hovedpunkt gjorde den høitærede Minister gjældende, at Etableringen af saadanne Regler som f. Ex. den, at Kornskibe skulde have mindst et Langflådeskud ned i $\frac{1}{2}$ af Lastrummet's Dybde, kunde umuligt stille et dansk Skib ringere i Konkurrencen med et fremmed Skib, der ikke havde disse Skodder; thi Befragteren maatte netop sige sig selv, at hans Ladning er bedre tjent med et Skib, for hvilket der gjaldt en saadan Regel. Til en vis Grad kan jeg gaa ind paa denne Tanke, forudsat at den Bestemmelse, som vi derom ville indføre, nemlig dette Langflådeskud i $\frac{1}{2}$ af Dybden nedefter, virkelig staber nogen Garanti; men det henfaller jeg forsaavidt fuldstændig, thi derom ere Meningerne delte og ville vist altid blive det, og blive det ialtsald mere og mere i England, hvorfra alle disse Ting ere udgaaede. Man veed overhovedet slet ikke, af hvilken Bestaffenhed de Regler skulle være, der kunne afgive nogen betryggende Garanti i saa Henseender, men derom er det jo heller ikke, at det dreier sig; det er ikke det, jeg anser for farligt for Skibet, thi Anskaffelsen af saadanne Foranstaltninger, som Loven maatte kræve, er jo blot et Pengepørgsmaal. Det kan paalægges under Straffeanstaltning, at Skibene skulle have noget saadant, dersom man anerkjender Nødvigheden deraf; men det, der er det Farlige, er, at man vil sætte hele denne Skibsart under dette Tilsyn; det Farlige er, at Skibene kunne stoppes op i en dansk Havn, eller i en Havn, hvor der findes en dansk Myndighed. Faren ligger ikke i den Beføstning, som Anskaffelsen af saadanne Foranstaltninger kan medføre, men i denne Misfor. Dette er et Damoklessværd, som man vil hænge over Skibsfarten, og det er det, jeg tror, at vi ikke for Tiden bør gaa ind paa. Den høitærede Minister undrede sig over, at Foranstaltninger af denne Art ikke synes, at møde saa stor Beloville, som Foranstaltninger paa andre Omraader i humanitæts Rettning ville kunne gjøre Regning paa at møde i dette Thing og ogsaa have mødt her. Seg maa derimod gjøre en lille almindelig Bemærkning. Det er ganske vist, at humane Bestemmelser altid have Krav paa at mødes med Beloville og ikke mindst i dette Thing; men det Princip, at indsnævre vor Virksomhed, vor Næringsvirksomhed og al anden Virksomhed indenfor Regler, overfor hvilke Staten etablerer et profittuøst Tilsyn, er ganske vist et System, hvilket ialtsald jeg ikke kan være med til. Seg anser ikke over, at der ved Lov fastsættes adskillige Regler for saadanne Forhold,